

[Helge Adam Møller]

Lad os så også bare konstatere, at mange børn og unge i dag har det skidt. Ikke fordi de mangler materielle goder, men fordi de får for lidt af deres forældres tid. Derfor er det en stor opgave at styrke familierne med servicetilbud og en langt større fleksibilitet i arbejdslivet.

Hvem siger, at arbejdsdagen skal gå fra halv ni til halv fem, og at alt arbejde skal udføres fysisk på selve arbejdspladsen? Det er i dag ikke urealistisk, at man finder sådanne løsninger, at forældre vælger arbejdstider forskudt i forhold til hinanden; er der bare to timers forskydning i forældrenes arbejdstid, er der fire timer ekstra til at være sammen med børnene. Det vil også blive muligt, at noget af arbejdet takket være den nye teknologi kan udføres fra og i hjemmet. Disse muligheder vil blive modtaget med glæde i mange småbørnsfamilier.

Og så til arbejdsmarkedet. Mandefag, kvindefag, lad mig bare sige om dette, at fordomme og vanetænkning har skabt alt for mange specialområder for det ene køn. Det er sket med henvisning til særlige forudsætninger, men i dagens samfund er det utroligt få job, der er afhængige af mandens større muskelkraft. Og hvis nogen stadig hævder, at det ligger i kvindens natur at lave mad, sy og sætte hår, bør man måske mærke sig, at de store modeskabere er mænd, at mesterkokkene er mænd, og at de mest besøgte damefrisører også er mænd. Så snart der bliver et godt job ud af det, ophører de påståede naturgivne forskelle altså, og mændene er der.

Vi skal også være opmærksomme på, at kort efter årtusindskiftet, altså om 15–20 år, vil mere end 30 pct. af jobbene være af en type, som vi slet ikke kender i dag. De vil være affødt af den nye informationsteknologi. Det er et tilbud og en chance, der bør gribes, til at skabe et samfund, der i langt højere grad tilgodeser det enkelte menneske og den enkelte families trivsel.

Der er sket mange forbedringer i de senere år: barselorloven, den forhøjede fripladsgrænse i daginstitutionerne, det kontante tilskud til børnefamilierne, som er startet i år. Vi har fået ligestillingsloven, og vi har fået en lov om at udpege såvel mænd som kvinder til nævn, råd og kommissioner. Men for at fremme ligestillingen mener jeg det er vigtigt at stile mod, at man uden tab af anciennitet og forfremmelsesmuligheder kan arbej-

de nogle år på deltid, at arbejdstiden kan tilpasses livssituationen.

Jeg tror, det er afgørende, at man inden for det offentlige – og her er det jo, vi som politikere kan gøre specielt meget – tilrettelægger en personalepolitik, der imødekommer disse tankegange. Det må sikres, at kvinderne kommer med i karriereforløb og karriereplanlægning, og at mulighederne for efter- og videreuddannelse bliver forbedret. Det vil for øvrigt også passe smukt ind i regeringens moderniseringsprogram.

Jeg nævnte Rasmus Larsen med den lille sentens, for øvrigt skrevet af Grundtvig, og jeg nævnte morgenflyet fra Ålborg til København i min indledning. Hvad er det for tre ting, jeg synes det er vigtigt at drage ud af det? Ja, det er »virk i fællig«, som Rasmus Larsen skriver. Det vil altså sige, vi skal virke i fællesskab, uanset om vi er mand eller kvinde; vi er alle mennesker. Dette med lige mange mænd og kvinder i morgenflyet skal betyde, at det ene køn ikke behøver at dominere det andet, uden at der automatisk behøver at være 50 pct. på alle poster. Og endelig »mand er mand og kvinde kvinde«. Ja, det betyder vel, at vi skal udnytte evner og de ressourcer, som de to køn har, uden derfor at gøre kvinder mandhaftige og mænd til tøffelhelte.

Lægger vi os disse tre ting på sinde: at virke i fællesskab, ikke at fornægte vores eget køn og lade være med at dominere det modsatte køn, mener jeg vi er kommet ganske langt i ligestillingen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var en god og lidt banal tale, må man nok sige, fra den konservative mandlige ordfører på denne ligestillingsdag i Folketinget. Jeg er sikker på, at den har været diskuteret meget i den konservative folketingsgruppe, inden hr. Helge Adam Møller gik op på talerstolen.

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller: er det sådan, at de banaliteter, der var indeholdt i hr. Helge Adam Møllers tale, såsom at folk skal på deltid – det kan de jo i realiteten komme i dag, hvis de ønsker det – og at børnefamilierne skal have bedre vilkår, skal ind i en ligestillingsdebat? Og ligestilling, får man egentlig den ved, at Folketinget